

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชายตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นที่ติดยาเสพติด มีอายุตั้งแต่ 13-15 ปี ที่อยู่ระหว่างการบำบัดรักษาอย่างน้อย 4 เดือน ณ โรงพยาบาลที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ภาครัฐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย 4 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลนพรัตนราชธานี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลธัญญารักษ์ และศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ลาดหลุมแก้ว รวมทั้งสิ้น 248 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนวัยรุ่น มีอายุตั้งแต่ 13-15 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2 และ 3 สายสามัญ ในโรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยเลือกสถานศึกษาที่มีรูปแบบการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวที่ประสบผลสำเร็จ จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนเศรษฐานุตรบำเพ็ญ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนสารวิทยา และโรงเรียนเทพศิลา รวมทั้งสิ้นจำนวน 250 คน

สาเหตุที่เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 เนื่องจากมีอายุอยู่ในช่วงที่เทียบเท่ากับกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นติดยาที่อยู่ในสถานบำบัด ส่วนสาเหตุที่ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียน 6 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนเศรษฐานุตรบำเพ็ญ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนสารวิทยา และโรงเรียนเทพศิลา รวมทั้งสิ้นจำนวน 250 คน เนื่องจาก ผู้วิจัยได้หาโรงเรียนรัฐบาล ที่อยู่ในโครงการโรงเรียนสีขาวและอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกับโรงพยาบาลที่ทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ซึ่งผลปรากฏว่าโรงเรียนทั่วทั้งกรุงเทพมหานครจำนวน 3,500 กว่าโรงเรียน ถูกจัดให้เข้าร่วมอยู่ในโครงการโรงเรียนสีขาวทุกโรงเรียน และเมื่อเดือนมกราคมของปี พ.ศ. 2542 ทางกระทรวงศึกษาธิการได้ทำการประเมินสถานศึกษาที่มีรูปแบบการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวที่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งมีทั้งสิ้น 200 โรงเรียน จึงทำให้ผู้วิจัยได้เลือกโรงเรียนที่เข้าร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาว โดยเลือกสถานศึกษาที่มีรูปแบบการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวที่ประสบผลสำเร็จ เพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนไม่ได้ใช้ยาเสพติดใดๆทั้งสิ้น

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจะดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อโรงพยาบาลทั้ง 3 โรงพยาบาลที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดภาครัฐบาล และศูนย์ฟื้นฟู

ผู้ติดยาเสพติด 1 แห่ง จากนั้นนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ยื่นต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้ง 3 แห่ง และผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา

2. ติดต่อโรงเรียนทั้ง 6 แห่ง จากนั้นนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนทั้ง 6 แห่ง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา

3. ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด

3.1 ทำการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากประชากรทั้งหมด โดยพิจารณาคัดเลือกตามเกณฑ์ ดังนี้

- เป็นวัยรุ่น ที่มีอายุตั้งแต่ 13 – 15 ปี ไม่ระบุประเภทสารเสพติด
- สามารถอ่านหนังสือได้

3.2 ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ 13 – 15 ปี จากโรงพยาบาลทั้ง 3 แห่ง และศูนย์ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด 1 แห่ง เมื่อรวมกลุ่มตัวอย่างจากโรงพยาบาลทั้ง 3 แห่ง และศูนย์ฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติด 1 แห่ง จะได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 300 คน

- กลุ่มนักเรียนวัยรุ่น

3.3 ขอข้อมูลรายชื่อ และที่อยู่โรงเรียนมัธยม ซึ่งเข้าร่วมในโครงการโรงเรียนสีขาว สังกัดกรมสามัญศึกษา จากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi- Stage Sampling) ดังนี้

3.4 ทำการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาคัดเลือก โดยพิจารณาคัดเลือก 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย โรงเรียนสารวิทยา และโรงเรียนเทพศิลา

3.5 ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากรายชื่อห้องเรียนของแต่ละโรงเรียนที่ได้ทำการสุ่มมาแล้ว เพื่อให้ได้ห้องเรียนที่เป็นตัวแทนของแต่ละโรงเรียน โดยทำการสุ่มชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ระดับชั้นละ 2 ห้อง จนได้ห้องเรียนจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ที่เป็นตัวแทนทั้งสิ้น จำนวน 36 ห้อง และเลือกนักเรียนที่มีอายุ 13-15 ปี เหมือนกับนักเรียนในกลุ่มแรก

3.6 ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จากแต่ละห้องที่สุ่มมาจากประชากรทั้งหมด โดยพิจารณาคัดเลือกตามเกณฑ์ดังนี้ คือ เป็นนักเรียนวัยรุ่นชาย ที่มีอายุตั้งแต่ 13 – 15 ปี และนำมาเขียนรายนามนักเรียนชายเรียงตามลำดับใหม่

3.7 ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กับกลุ่มตัวอย่างข้างต้นโดยวิธี

การคัดเลือกตามบัญชีรายชื่อนักเรียนชาย คือ เลือกตามลำดับเลขที่ ซึ่งเป็นเลขคู่ (2 4 6 8.....) จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นละ 25 คน โรงเรียนละ 50 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมทั้ง 6 แห่ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 300 คน

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนการสูบบุหรี่รุ่นชายตอนต้นที่ติดยาเสพติดอายุ 13 – 15 ปี ณ โรงพยาบาลที่บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดภาครัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานบำบัด

โรงพยาบาล	จำนวนแบบสอบถาม					
	ฉบับที่สมบูรณ์		ฉบับไม่สมบูรณ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงพยาบาลพรัตนราชธานี	12	4.00	18	6.00	30	10.00
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า	52	17.33	8	2.67	60	20.00
โรงพยาบาลธัญญารักษ์	80	26.67	20	6.67	100	33.33
ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ลาดหลุมแก้ว	104	34.67	6	2.00	110	36.67
รวมทั้งหมด	248	82.67	52	17.33	300	100

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนการสูบบุหรี่นักเรียนวัยรุ่นชายอายุ 13 – 15 ปี ณ โรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนแบบสอบถาม					
	ฉบับที่สมบูรณ์		ฉบับไม่สมบูรณ์		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนมัธยมวัดธาตุทอง	41	13.67	9	3.00	50	16.67
โรงเรียนวัดนวลนรดิศ	39	13.00	11	3.67	50	16.67
โรงเรียนเศรษฐบุตโรบำเพ็ญ	42	14.00	8	2.67	50	16.67
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	44	14.67	6	2.00	50	16.67
โรงเรียนสารวิทยา	46	15.33	4	1.34	50	16.67
โรงเรียนเทพศิลา	38	12.67	12	4.00	50	16.67
รวมทั้งหมด	250	83.33	50	16.67	300	100.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. มาตรการวัดการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind (พัฒนาโดย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 2543)
2. แบบวัดบุคลิกภาพ Extroversion / Introversion Inventory ของ Llonca, J. (1997)
3. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ของ Stanley Coopersmith (1984)
4. แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. มาตรการวัดการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind (พัฒนาโดย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี 2543)

มาตรการวัดการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้วิจัยนำมาใช้ คือ แบบสำรวจการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind (1966, 1967 , 1968 ,1970 ,1971 , 1972 ,1980) ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยคณะผู้วิจัย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ (หัวหน้าโครงการ) คัดนางค์ มณีศรี ธีระพร อุวรรณโณ พรรณระพี สุทธิวรรณ เพ็ญพิไล ฤทธาคณานนท์ สุภาพรณ โคตรจรัส (เรียงตามลำดับตัวอักษร) ได้ทำการวิจัยร่วมกันเกี่ยวกับ พฤติกรรมของคนไทยกับกระบวนการสังคมประภคิตของครอบครัวไทยในปัจจุบัน ที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศในปัจจุบัน (2543) โดยได้สร้างและพัฒนาข้อกระทงตามแนวคิดของ Baumrind ที่ใช้รูปแบบการรายงานตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาตรวัดมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งได้จัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเป็น 4 แบบ คือ

1. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style)
2. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian Parenting Style)
3. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive Parenting Style)
4. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolvement Parenting Style)

ลักษณะมาตรวัด

มาตรการวัดการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง ซึ่งพัฒนาโดยคณะผู้วิจัย ได้แก่ พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ และคณะ และผู้ทรงคุณวุฒิได้ร่วมกันพัฒนามาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู โดยใช้แบบประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) มีข้อเลือก 5 ระดับ คือ ไม่ตรงเลย ไม่ค่อยตรง ตรงและไม่ตรงพอๆกัน ตรง และตรงมาก ซึ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ ประกอบด้วยข้อกระทงจำนวน 99 ข้อ โดยรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในแต่ละแบบ จะประกอบด้วยลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8) โดยคณะผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัย และการศึกษาค้นคว้าตามทฤษฎีการอบรมเลี้ยงดูของ

Baumrind ซึ่งการวัดข้อกระทงในแต่ละลักษณะ คณะผู้วิจัยได้พัฒนาข้อกระทง ในแต่ละลักษณะคำสำคัญ (Key Word 8) ละไม่น้อยกว่า 2 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative) จำนวน 25 ข้อ
 - 1.1 Demand ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 8 16 24
 - 1.2 Rules / regulations / discipline ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 33 39
 - 1.3 Rule enforcement ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 56 64 72
 - 1.4 Warmth / affection / support ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 3 11 19 25 26
 - 1.5 Bi – directional and clear communication ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 42 49 55
 - 1.6 Encouraging independence & individuality ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 5 13 21
 - 1.7 Right of both parent and child ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 30 36 51
 - 1.8 Reward > punishment ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 61 69 77
2. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian) จำนวน 26 ข้อ
 - 2.1 Strong demand ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 82 89 26
 - 2.2 Absolute sets of standards ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 4 9 17
 - 2.3 Value of obedience ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 27 34 47 54
 - 2.4 Less nurturant ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 59 67 75 80
 - 2.5 Discouraging bi- directional ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 84 91 98
 - 2.6 Suppressing child independence and individuality ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 44 86 93
 - 2.7 Biased in favor of parental needs ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 6 14 22
 - 2.8 Threat and punishment ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 31 37 52
3. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive) จำนวน 23 ข้อ
 - 3.1 Avoid making demands ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 57 65 73
 - 3.2 Few rules / limits ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 83 90 97
 - 3.3 Tolerate and accepting immature behavior without parental restraint ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 2 10 18
 - 3.4 Moderate nurturant ,less involved ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 1 12 20
 - 3.5 Child dominated communication ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 29 35 50
 - 3.6 Allow immature and irresponsible decision making ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 62 70 78
 - 3.7 Biased in favor of child needs ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 87 94
 - 3.8 Little punishment ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 7 15 23
4. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolvement) จำนวน 25 ข้อ

- 4.1 Understanding ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 28 41 48
 4.2 No rules / ignoring ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 58 66 74
 4.3 Neglect / maltreatment ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 40 43 46
 4.4 Emotionally detached ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 60 68 76 81
 4.5 Infrequent communication ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 8 92 99
 4.6 Allow child independence without parental support ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 32 38 53
 4.7 Biased in favor of parental needs ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 63 71 79
 4.8 Physical and/or psychological abuse ซึ่งใช้วัดอยู่ในข้อที่ 45 88 95

วิธีตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับกรกระทำหรือทำที่ของพ่อแม่ของผู้ตอบเพียงไร แล้วขีดเครื่องหมายถูก (✓) ทับตัวเลขที่เหมาะสม

หาก <u>ตรงมาก</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 5
หาก <u>ตรง</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 4
หาก <u>ตรงและไม่ตรงพอๆกัน</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 3
หาก <u>ไม่ค่อยตรง</u> สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 2
หาก <u>ไม่ตรงเลย</u> มาก สำหรับผู้ตอบ	ก็ขอให้ผู้ตอบขีด (✓) ทับเลข 1

เกณฑ์การให้คะแนน

คำตอบในกระถงของมาตรวัดชุดนี้คือ 1 ถึง 5 ดังนี้

การกระทำหรือทำที่		ตรงมาก	ตรง	ตรงและไม่ตรงพอๆกัน	ไม่ค่อยตรง	ไม่ตรงเลย
		5	4	3	2	1
0	พ่อแม่คาดหวังให้ฉันทำตามกฎเกณฑ์ที่ตั้งไว้	5	◆ 4	3	2	1

จากตัวอย่างข้างบน หมายความว่านักเรียนเห็นข้อความทางด้านซ้ายมือ "ตรง" กับการกระทำของพ่อแม่ของนักเรียน จะได้ 4 คะแนน

ตารางเกณฑ์การให้คะแนนแบบมาตรส่วนประเมินค่า

คำตอบ	คะแนน (ข้อกระถงเป็นบวก)	คะแนน (ข้อกระถงเป็นลบ)
ตรงมาก	5	1
ตรง	4	2

ตรงและไม่ตรงพอๆกัน	3	3
ไม่ค่อยตรง	2	4
ไม่ตรงเลย	1	5

1. การสร้างและคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุษย์ และคณะได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารข้อมูลของ Diana Baumrind รวมทั้ง เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาความเป็นมา และวัตถุประสงค์ที่ทำการศึกษา ซึ่งได้มีการสัมมนาร่วมกัน เพื่อสร้างและพัฒนามาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู เป็นจำนวน 5 ครั้ง ด้วยกัน

2) คณะผู้วิจัย (จากข้อที่ 1) ได้ทำการเรียบเรียงข้อกระทง เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ ตามแนวทฤษฎีของ Baumrind และปรับให้มีความสอดคล้องกับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวไทย ซึ่งศึกษาจากงานวิจัยที่ทำมาระหว่างปี 2528 – 2542

3) ต่อมาคณะผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ ได้สัมมนาร่วมกัน เพื่อพิจารณาข้อกระทงในแต่ละด้านของมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู และทำการสรุปข้อกระทงเป็นด้านละ 16-32 ข้อ รวมเป็นข้อกระทงทั้งสิ้นจำนวน 104 ข้อ

4) ต่อมาคณะผู้วิจัย จึงได้วิเคราะห์ข้อกระทง (item analysis) กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 6 ของโรงเรียนเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 2 โรงเรียนๆละ 300 คน รวม 600 คน ได้แก่ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม โดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆทั้งหมด (Corrected Item – total Correlation หรือ CITC) และตัดข้อที่ไม่มีค่านัยสำคัญ และคณะผู้ทรงคุณวุฒิเห็นสอดคล้องกันว่าควรตัดออก ฉะนั้นจึงพิจารณาตัดข้อกระทงทิ้งไป จำนวน 5 ข้อ จากเดิม 104 ข้อ จึงเหลือข้อกระทงจำนวน 99 ข้อกระทง

5) ค่าความเที่ยง (Reliability)

5.1) คณะผู้วิจัยได้นำข้อกระทงไปหาค่าความเที่ยงกับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่จำนวน 2 โรงเรียนคือ โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม จำนวนระดับชั้นละ 150 คน โรงเรียนละ 300 คน รวมเป็นนักเรียน จำนวน 600 คน

คณะผู้วิจัยหาความเที่ยงโดยนำข้อมูลจากมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูที่ได้มาหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตามสูตรของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าการอบรมเลี้ยงดูจากค่าสำคัญ 36 ประการตั้งที่เสนอในตารางที่ 6 การหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆทั้งหมด ทำ 2 ครั้ง ครั้งแรกเพื่อพัฒนาเครื่องมือ(n=600)และครั้งที่สองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจริง (n=2,535)

ตารางที่ 6 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาและค่า CITC ของลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8) จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8)	CITC (n = 2535)
1.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative)	1.1 Demand	0.40
	1.2 Rules / regulations / discipline	0.66
	1.3 Rule enforcement	0.51
	1.4 Warmth / affection / support	0.78
	1.5 Bi- directional and clear communication	0.65
	1.6 Encouraging independence & individuality	0.50
	1.7 Right of both parent and child	0.40
	1.8 Reward > punishment	0.58
ค่าสัมประสิทธิ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ alpha .86		
2.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian)	2.1 Strong demand	0.59
	2.2 Absolute sets of standards	0.72
	2.3 Value of obedience	0.68
	2.4 Less nurturant	0.68
	2.5 Discouraging bi- directional	0.72
	2.6 Suppressing child independence and individuality	0.43
	2.7 Biased in favor of parental needs	0.61
	2.8 Threat and punishment	0.58
ค่าสัมประสิทธิ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม alpha .91		
3.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive)	3.1 Avoid making demands	0.59
	3.2 Few rules / limits	0.41
	3.3 Tolerate and accepting immature behavior without parental restraint	0.63
	3.4 Moderate nurturant ,less involved	0.36
	3.5 Child dominated communication	0.58

	3.6 Allow immature and irresponsible decision making	0.48
	3.7 Biased in favor of child needs	0.43
	3.8 Little punishment	0.43
ค่าสัมประสิทธิ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ alpha .81		
4. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolvement)	4.1 Understanding	0.38
	4.2 No rules / ignoring	0.58
	4.3 Neglect / maltreatment	0.63
	4.4 Emotionally detached	0.64
	4.5 Infrequent communication	0.58
	4.6 Allow child independence without parental support	0.50
	4.7 Biased in favor of parental needs	0.66
	4.8 Physical and/or psychological abuse	0.62
ค่าสัมประสิทธิ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย alpha .89		

การทดลองใช้และการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้มาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู ที่มีข้อกระทงจำนวน 99 ข้อ โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 13 -15 ปี ในสถานบำบัดจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของ ครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความตรงและค่าความเที่ยงของเครื่องมือ ดังนี้

ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู

มาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind ซึ่งพัฒนาโดยคณะผู้วิจัย คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับการพิจารณาค่าความตรงของเนื้อหา จากการสัมมนาร่วมกันเป็นจำนวน 5 ครั้ง เพื่อให้มีความสอดคล้องตรงกันของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 4 แบบ ตามแนวคิดทฤษฎีของ Baumrind รวมทั้งมีการพิจารณาปรับแก้ไขให้มีความสอดคล้องกับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวไทย

ค่าความเที่ยง (Reliability) ของมาตรวัดการอบรมเลี้ยงดู

1. ค่าความเที่ยงของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในแต่ละด้าน
 - 1.1 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative Parenting Style)

- มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.82
- 1.2 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม (Authoritarian Parenting Style)
 - มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.93
- 1.3 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ (Permissive Parenting Style)
 - มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.88
- 1.4 รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolvement Parenting Style)
 - มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.94
- 2. ค่าความเที่ยงของเครื่องมือจากกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด มีค่าเท่ากับ 0.94
- 3. ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาและค่า CITC ของลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Words 8)ของ
มาตรวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ เสนอในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาและค่า CITC ของลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8) จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ลักษณะคำสำคัญ 8 ประการ (Key Word 8)	CITC
1.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ (Authoritative)	1.1 Demand	0.28
	1.2 Rules / regulations / discipline	0.35
	1.3 Rule enforcement	0.39
	1.4 Warmth / affection / support	0.71
	1.5 Bi- directional and clear communication	0.52
	1.6 Encouraging independence & individuality	0.56
	1.7 Right of both parent and child	0.27
	1.8 Reward > punishment	0.45
ค่าสัมประสิทธิ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ alpha .82		
2.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม(Authoritarian)	2.1 Strong demand	0.34
	2.2 Absolute sets of standards	0.42
	2.3 Value of obedience	0.69
	2.4 Less nurturant	0.77
	2.5 Discouraging bi- directional	0.76
	2.6 Suppressing child independence	

	and individuality	0.58
	2.7 Biased in favor of parental needs	0.58
	2.8 Threat and punishment	0.64
ค่าสัมประสิทธิ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม alpha .93		
3.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ(Permissive)	3.1 Avoid making demands	0.60
	3.2 Few rules / limits	0.50
	3.3 Tolerate and accepting immature behavior without parental restraint	0.50
	3.4 Moderate nurturant ,less involved	0.13
	3.5 Child dominated communication	0.71
	3.6 Allow immature and irresponsible decision making	0.47
	3.7 Biased in favor of child needs	0.33
	3.8 Little punishment	0.46
ค่าสัมประสิทธิ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ alpha .88		
4.รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (Uninvolvement)	4.1 Understanding	0.40
	4.2 No rules / ignoring	0.44
	4.3 Neglect / maltreatment	0.65
	4.4 Emotionally detached	0.59
	4.5 Infrequent communication	0.17
	4.6 Allow child independence without parental support	0.59
	4.7 Biased in favor of parental needs	0.69
	4.8 Physical and/or psychological abuse	0.77
ค่าสัมประสิทธิ์ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย alpha .94		

ตอนที่ 2 แบบวัดบุคลิกภาพ Extroversion / Introversion Inventory เป็นแบบวัดที่พัฒนาโดย Llonca , J. (1997) เพื่อใช้ทดสอบกับวัยรุ่นผู้ใหญ่และวัยรุ่น ซึ่งได้มีการนำไปหาคุณภาพของเครื่องมือในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40,887 คนโดยได้ทำการหาค่าความเชื่อภายใน ค่า Cronbach's Coefficient Alpha เท่ากับ 0.88

การทดลองใช้และการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยขอลิขสิทธิ์ในการแปลเป็นภาษาไทยและลิขสิทธิ์ในการให้คะแนนออนไลน์ทางเว็บไซต์เท่านั้น โดยผู้วิจัยไม่มีสิทธิ์ตรวจนับคะแนนรายชื่อของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนได้โดยเด็ดขาด และแปลแบบวัดบุคลิกภาพของ Llona , J. (1997) พร้อมทั้งพิจารณาความเหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมไทย
2. ผู้วิจัยนำข้อคำถามที่แปลจำนวน 27 ข้อ ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบภาษาและพิจารณาความเหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมไทย พร้อมทั้งแก้ไขในขั้นต้น
3. ผู้วิจัย ตรวจสอบความตรงตามตรงตามเนื้อหา กับต้นฉบับภาษาอังกฤษของ Llona , J. (1997) โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษและจิตวิทยา เป็นผู้แปล มีข้อความเลือกไว้ 27 ข้อให้เป็นภาษาอังกฤษและผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษาทางวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ตรวจสอบพบข้อความฉบับแปลกับฉบับ Llona , J. (1997) ตรงกันทุกข้อ
4. ผู้วิจัยปรับภาษาของข้อคำถามให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุ 13 – 15 ปี และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มวัยรุ่นอายุ 13-15 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน นักเรียนได้แก้ไขสำนวนภาษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเมื่อนำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งหนึ่ง ก็ใช้เป็นแบบสอบได้คุณภาพของเครื่องมือ

1. ด้านความตรงของแบบสอบถาม (Validity)

จากกระบวนการสร้างแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโดยวิธีศึกษาข้อมูลจากแหล่งที่เกี่ยวข้องโดยตรง การแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามให้มีเนื้อหาที่ต้องการ และครอบคลุมตัวแปรที่สำคัญ ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทางการวิจัย และทางภาษาไทย ตลอดจนการทดลองใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรดังกล่าวแล้ว ในขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ทำให้แบบสอบถามมีความตรงตามเนื้อหา สำนวนภาษาชัดเจน และผู้วิจัยได้สร้างจากต้นฉบับโดยแท้ กับทั้งผ่านการตรวจสอบสำนวนภาษาอย่างละเอียด เน้นการคงความหมายเดิม ตลอดจนมีการแปลกลับ (Back Translation) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้วย โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาอังกฤษ ทางจิตวิทยา ทางการวิจัย และทางวัฒนธรรมไทย นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง อ่านแบบวัดบุคลิกภาพ Extroversion / Introversion Inventory ให้ความเห็นว่า อ่านข้อคำถามเข้าใจ และสามารถหาคำตอบได้

2. ความเที่ยง (Reliability)

มีผู้ทำการศึกษาหาค่าความเที่ยงของแบบวัดบุคลิกภาพ Extroversion / Introversion Inventory ของ Llona , J. (1997) ไว้ดังนี้

ตารางที่ 8 ค่าความเที่ยงของแบบ วัดบุคลิกภาพ Extroversion / Introversion Inventory ของ Llonca , J. (1997) ไว้ดังนี้

ผู้ทำการศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	การตรวจสอบ	ค่าความเที่ยง
Llonca , J. (1997)	กลุ่มตัวอย่างอายุตั้งแต่ 10 – 80 ปี จำนวน 40,887 คน	- Internal Consistency ด้วยสูตร Cronbach's Coefficient Alpha	0.88

ตอนที่ 3 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเพื่อหาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองที่จะนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยศึกษาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับนักเรียน (Coopersmith Self – Esteem Inventory - School Form) (1984)

3.1 แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith ฉบับนักเรียน (Coopersmith Self – Esteem Inventory - School Form) (1984)

สร้างขึ้นโดย Stanley Coopersmith (1984) ซึ่งข้อกระทงส่วนใหญ่ได้ดัดแปลงมาจากมาตรวัดของ Roger และ Dymond (1954) หลังจากคัดเลือกข้อได้เรียบร้อยแล้ว Coopersmith นำแบบวัดไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ คือ นักจิตวิทยาจำนวน 5 คน ตรวจสอบและแยกข้อกระทงออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ข้อกระทงที่บ่งชี้การเห็นคุณค่าในตนเองสูงและข้อกระทงที่บ่งชี้การเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ และทำการตัดข้อกระทงที่มีความหมายซ้ำกันและข้อกระทงที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกันออก จากนั้นนำมาทดสอบความเข้าใจกับนักเรียนจำนวน 30 คน จนในที่สุดได้ข้อกระทงของแบบวัดจำนวน 50 ข้อ และข้อกระทงที่ใช้วัดการตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง (lie scale) จำนวน 8 ข้อ รวมทั้งสิ้น 58 ข้อ

3.1.1 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทั้ง 58 ข้อสามารถแบ่งเป็นข้อกระทงที่ใช้วัดการตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง (lie scale)จำนวน 8 ข้อ ข้อกระทงแต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคบอกเล่ารายงานตนเอง ให้ผู้อ่าน ให้ผู้อ่านตอบข้อความเหล่านี้ พร้อมทั้งพิจารณาตัดสินว่า "เหมือนตัวฉัน" หรือ "ไม่เหมือนตัวฉัน" ข้อความที่นำมาใช้ในแบบวัดแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านตนเองโดยทั่วไป (General Self) จำนวน 26 ข้อ
2. ด้านสังคม - เพื่อน (Social Self – Peers) จำนวน 8 ข้อ
3. ด้านทางบ้าน – พ่อแม่ (Home – Parents) จำนวน 8 ข้อ
4. ด้านโรงเรียน – การศึกษา (School – Academic) จำนวน 8 ข้อ
5. ด้านการวัดความจริงใจของผู้ตอบ (lie scale)จำนวน 8 ข้อ

3.1.2 เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อความทั้งด้านบวกและด้านลบ จึงมีเกณฑ์การให้แตกต่างดังนี้

ข้อความด้านบวก หากตอบว่า “เหมือนตัวฉัน” ได้ 1 คะแนน หากตอบว่า “ไม่เหมือนตัวฉัน” ได้ 0 คะแนน

ข้อความด้านลบ หากตอบว่า “ไม่เหมือนตัวฉัน” ได้ 1 คะแนน หากตอบว่า “เหมือนตัวฉัน” ให้ 0 คะแนน

ในการคิดคะแนนรวมจะไม่นำคะแนนจากข้อความที่วัดความจริงใจในการตอบของผู้ตอบ มารวมกับคะแนนรวมด้านอื่นของแบบวัด แต่นำมาเพื่อประกอบการพิจารณาความน่าเชื่อถือของคำตอบ ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ ข้อคำถามที่ใช้วัดการตอบแบบปกป้องตนเองมี 8 ข้อ ใช้เกณฑ์การตรวจคำตอบ “เหมือนตัวฉัน” ได้ 1 คะแนน ถ้ารวมคะแนนได้ 5 คะแนนขึ้นไป แสดงคำตอบของผู้ตอบไม่มีความน่าเชื่อถือ

3.1.3 คุณภาพของเครื่องมือ

ค่าความตรง (Validity)

1) ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) Kokenes (1974,1978) (อ้างถึงใน Coopersmith, 1984) ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนเกรด 4 ถึง เกรด 8 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากกว่า 7600 คน โดยสังเกต ครอบครัว กลุ่มเพื่อน และเรื่องการเรียนที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมของเด็กวัยรุ่นตอนต้นและเด็กวัยรุ่น จากการศึกษาของ Kokenes ทำให้ยืนยันได้ว่าแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith มีรายด้านย่อยที่มีความตรงเชิงโครงสร้างสามารถนำมาใช้วัดการเห็นคุณค่าในตนเองได้ครอบคลุมเป็นอย่างดี

2) ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) Coopersmith รายงานการศึกษาความตรงตามสภาพซึ่ง Simon และ Simon (1975) (อ้างถึงใน Coopersmith, 1984) ทำการศึกษาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแบบวัด CSEI กับแบบวัด SRA Achievement Series และแบบวัด Lorge Thorndike Intelligence Test ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .33 และ .30 ตามลำดับ ซึ่งถือว่าแบบวัด CSEI มีความตรงตามสภาพ

การพัฒนาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้วิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith ฉบับนักเรียน (Coopersmith Self – Esteem Inventory - School Form) (1984) ดังนี้

1.ผู้วิจัยศึกษาแบบวัด CSEI (1984) ซึ่งเป็นต้นฉบับ รวมถึงศึกษาแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith ที่คนไทยเคยแปลและพัฒนาไว้ ผู้วิจัยเลือกใช้ฉบับที่แปลและเรียบเรียงโดย ชุมพร ยงกิตติคุณ และสุภาพรรณ โคตรจรัส

2.นำแบบวัดจำนวน 58 ข้อไปดำเนินการทดลองกับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนบางกะปิ จำนวนทั้งสิ้น 60 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อ
 กระทบแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆทั้งหมด (Corrected Item-total Correlation หรือ CITC) เพื่อ
 พิจารณาและปรับปรุงแก้ไขข้อความต่อไป ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้นำแบบวัดไปทดลองใช้ 2 ครั้ง เมื่อเห็นว่า
 แบบวัดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทบแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆทั้งหมดผ่านเกณฑ์
 จึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งรายละเอียดกล่าวในส่วนคุณภาพของเครื่องมือ

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การประเมินค่าความตรง

3.1.1 ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยเลือกใช้ฉบับที่แปลและเรียบเรียงโดยชุมพร ยงกิตติคุณ และสุภาพรรณ โคตรจรัส ซึ่งมี
 ความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 การประเมินค่าความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity)

ผู้วิจัยนำแบบวัดไปดำเนินการทดลองใช้ โดยเก็บข้อมูลกับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรียนบางกะปิ ได้แบบสอบถามจำนวน 68 ชุด จากนั้นนำมาคัดเลือกแบบวัดที่มีคะแนนการตอบไม่
 ตรงกับความจริงเกิน 4 คะแนนออกจึงเหลือแบบวัดจำนวน 60 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่า
 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทบแต่ละข้อกับคะแนนรวมข้ออื่นๆทั้งหมด (Corrected Item-
 total Correlation หรือ CITC) พบว่ามีข้อคำถามที่มีค่า r อยู่ระหว่าง $-.002 - .61$ ผู้วิจัยจึงดำเนินการ
 ปรับข้อคำถามที่มีค่า r ต่ำกว่า $.21$ รวมทั้งข้อคำถามที่มีผู้ทำแบบวัดให้คำแนะนำว่าเข้าใจยาก จากนั้น
 นำเสนอต่อ รศ. ดร. ชุมพร ยงกิตติคุณ รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ โคตรจรัส และรองศาสตราจารย์
 ศิราณี ทับสายทอง และปรับปรุงแก้ไขข้อความอีกครั้ง มีข้อคำถามจำนวน 23 ข้อที่ทำการแก้ไขใหม่
 รวมข้อความที่ผ่านการพิจารณา 58 ข้อ

ผู้วิจัยนำแบบวัดที่ได้รับการพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขแล้วในครั้งที่ 1 ไปดำเนินการ
 เก็บข้อมูลเป็นครั้งที่ 2 กับนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางกะปิ จำนวน 70 ชุด จากนั้น
 นำมาคัดเลือกแบบวัดที่มีคะแนนการตอบไม่ตรงกับความจริงเกิน 4 คะแนนออกจึงเหลือแบบวัดจำนวน
 60 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทบแต่ละข้อกับ
 คะแนนรวมข้ออื่นๆทั้งหมด (Corrected Item-total Correlation หรือ CITC) รวมข้อความที่ผ่านการ
 พิจารณาแล้ว 58 ข้อ จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง (ค่า Corrected Item-total Correlation
 หรือ CITC เสนอในภาคผนวก ก.)

3.2 การประเมินค่าความเที่ยง

ผู้วิจัยนำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทั้ง 58 ข้อ ที่ได้จากการนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชาย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางกะปิ จำนวน 60 คน มาหาค่าความเที่ยง โดยในขั้นตอนวิเคราะห์ผู้
 วิจัยจะไม่นำข้อที่ใช้ตรวจสอบการตอบไม่ตรงตามความเป็นจริง (Lie scale) ดังนั้นจึงเหลือ 50 ข้อ ที่นำ

มาวิเคราะห์หาความเที่ยงโดยวิธีการการหาค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .89

4. แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นเครื่องมือที่ใช้เพื่อรายงานข้อมูลทั่วไป ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ครอบครัว สิ่งแวดล้อม และเพื่อน ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้มีความครอบคลุม กับเนื้อหาสาระในแต่ละปัจจัยที่ศึกษาและเป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปในเรื่องอายุ รายได้เฉลี่ยของครอบครัว ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว และพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน

ลักษณะมาตรวัด

เป็นแบบสอบถามที่ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ครอบครัว และเพื่อน ซึ่งมีลักษณะของข้อคำถามครอบคลุมกับเนื้อหาสาระในแต่ละปัจจัยที่ศึกษา

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- 1.ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง
- 2.สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ หมายถึง สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย ได้แก่
 - พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน
 - พ่อและแม่แยกกันอยู่
 - พ่อหรือแม่เสียชีวิต

3.รายได้เฉลี่ยของครอบครัว หมายถึง รายได้ต่อเดือนของพ่อหรือแม่ที่มีรายได้สูงสุดในครอบครัว

4.พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว หมายถึง กลุ่มตัวอย่างระบุพฤติกรรมการใช้สารเสพติด คือ สารหรือวัตถุเสพติดประเภท ผีน เฮโรอีน มอร์ฟิน ทินเนอร์ กัญชา ยาม้าหรือยาขยัน สารระเหย ยาบ้า ยานอนหลับ กระท่อม ยาหลอนประสาท ยาอีของบิดา มารดา พี่น้อง และบุคคลอื่นในครอบครัว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างตอบในแบบสอบถาม โดยให้คะแนนดังนี้

หากตอบว่า "เคย" คือ ผู้ที่เคยใช้สารเสพติดและยังใช้สารเสพติดอยู่ ได้ 1 คะแนน

หากตอบว่า "ไม่เคย" คือ ผู้ที่ไม่เคยใช้สารเสพติดหรือเคยใช้สารเสพติดแต่เลิกแล้ว ได้ 0 คะแนน

5.พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมการใช้สารเสพติดของเพื่อน ได้แก่ สารหรือวัตถุเสพติดประเภท ผีน เฮโรอีน มอร์ฟิน ทินเนอร์ กัญชา ยาม้าหรือยาขยัน สารระเหย ยาบ้า ยานอนหลับ กระท่อม ยาหลอนประสาท ยาอี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างตอบในแบบสอบถาม โดยให้คะแนนดังนี้

หากตอบว่า "มี" คือ ผู้ที่มีเพื่อนใช้สารเสพติดและยังใช้สารเสพติดอยู่ ได้ 1 คะแนน

หากตอบว่า "ไม่มี" คือ ผู้ที่ไม่มีเพื่อนใช้สารเสพติด ได้ 0 คะแนน

วิธีตอบแบบสอบถาม

ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเติมข้อความลงในช่องว่าง และขีดเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องว่างหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

ซึ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปในแต่ละข้อนั้น จะเป็นรูปแบบการให้คะแนนโดยการใส่รหัส และคะแนนดิบ

เนื่องจากมีตัวแปรบางส่วนที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั่วไป ซึ่งได้แก่ ตัวแปรสถานภาพการสมรสของบิดามารดา เป็นตัวแปรกลุ่ม (Categories Variables) คือ มีลักษณะย่อยในแต่ละกลุ่มตัวแปร ตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว ตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน ซึ่งถือเป็นการสร้างตัวแปรใหม่ที่มีลักษณะเป็นตัวแปรทวิ (Dichotomous Variables) ที่ชี้ให้ทราบว่า มีคุณสมบัติในลักษณะ " เคย " หรือ " ไม่เคย " ดังนั้นผู้วิจัยได้สร้างตัวแปรดังกล่าวเป็นตัวแปรระดับชั้น (Dummy Variables) ทั้งหมด โดยการให้คะแนน 0 หรือ 1 แก่การเป็นสมาชิกกลุ่ม ของแต่ละลักษณะย่อยของตัวแปรกลุ่มและตัวแปรทวิแต่ละตัว ซึ่งผู้วิจัยได้แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้น ในตารางที่ 9-11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงการให้คะแนนตัวแปรระดับชั้นแต่ละตัว จากตัวแปรกลุ่มสถานภาพการสมรสของพ่อแม่

ลักษณะย่อยของตัวแปรตัวแปรกลุ่มสถานภาพการสมรสของพ่อแม่	จำนวนตัวแปรระดับชั้น		
	A1	A2	A3
พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน	1	0	0
พ่อและแม่แยกกันอยู่	0	1	0
พ่อหรือแม่เสียชีวิต	0	0	1

A 1 = พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน

A 2 = พ่อและแม่แยกกันอยู่

A 3 = พ่อหรือแม่เสียชีวิต

ตารางที่ 10 แสดงการให้คะแนนตัวแปรทวิ (Dichotomous Variables) จากตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว

ลักษณะพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว	จำนวนตัวแปรระดับชั้น	
	เคย	ไม่เคย
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของบุคคลในครอบครัว	1	0

ตารางที่ 11 แสดงการให้คะแนนตัวแปรทวิ(Dichotomous Variables) จากตัวแปรพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน

ลักษณะพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน	จำนวนตัวแปรระดับชั้น	
	มี	ไม่มี
พฤติกรรมการใช้ยาเสพติดของเพื่อน	1	0

สำหรับตัวแปรระดับการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดรหัสแทนระดับการศึกษาด้วยจำนวนปีที่ได้รับการศึกษา เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยโปรแกรม SPSS ดังต่อไปนี้

ป.1 แทนรหัสด้วย 1 ปี	ป.2 แทนรหัสด้วย 2 ปี
ป.3 แทนรหัสด้วย 3 ปี	ป.4 แทนรหัสด้วย 4 ปี
ป.5 แทนรหัสด้วย 5 ปี	ป.6 แทนรหัสด้วย 6 ปี
ม.1 แทนรหัสด้วย 7 ปี	ม.2 แทนรหัสด้วย 8 ปี
ม.3 แทนรหัสด้วย 9 ปี	ม.4 แทนรหัสด้วย 10 ปี
ม.5 แทนรหัสด้วย 11 ปี	ม.6 แทนรหัสด้วย 12 ปี

สำหรับตัวแปรรายได้ของครอบครัว ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง ตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู และตัวแปรบุคลิกภาพเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้ข้อมูลตามความเป็นจริงที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาใช้ในการวิเคราะห์ โดยไม่ต้องมีการสร้างรหัส

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

- การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นวัยรุ่นติดยาเสพติด
 1. นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามทั่วไป แบบวัดบุคลิกภาพ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดู และแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้
 2. ขออนุญาตเข้าพบเยาวชนตามรายชื่อที่ได้มา เพื่อสัมภาษณ์และให้ทำแบบสอบถาม ใช้เวลาประมาณ 30 – 50 นาที ต่อคน หากเยาวชนสามารถอ่านหนังสือเองได้ ก็จะให้เยาวชนทำด้วยตนเอง แต่หากเยาวชนไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ผู้วิจัยจะเป็นผู้อ่านให้ฟัง
 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล เริ่มตั้งแต่ 8 ต.ค.46 ถึงวันที่ 20 ก.พ.47 โดยใช้ช่วงเวลาประมาณ 09.00 – 11.30 และ 13.30 – 15.30 น.
 4. ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างข้างต้น เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 คน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดจำนวน 300 ฉบับ นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วนทุกชุด มาตรวจให้คะแนน จากนั้นนำมาคัดเลือกแบบวัดที่มีคะแนนการตอบไม่ตรงกับความจริงเกิน 4 คะแนนออกจึงเหลือแบบวัดจำนวน 248 ฉบับ

- การดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนวัยรุ่น
 1. นำเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจำนวน 300 ชุด คือคือ แบบสอบถามทั่วไป แบบวัดบุคลิกภาพ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดู และแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้
 2. คัดกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มไว้จากบัญชีรายชื่อ ตามจำนวนที่กำหนด
 3. ติดต่อกับอาจารย์ฝ่ายวิชาการ (หน่วยสนับสนุนการวิจัย) เพื่อชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล มอบเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลให้กับอาจารย์ เพื่อใช้ในการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง
 4. ติดต่อรับข้อมูลจากอาจารย์ฝ่ายวิชาการ
 5. การเก็บข้อมูล เริ่มตั้งแต่ 15 พ.ย. 46 – 18 ก.พ.47 รวมกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนมัธยมทั้ง 6 แห่ง เป็นจำนวนทั้งสิ้น 300 คน แต่เนื่องจากมีข้อมูลบางส่วนขาดหายไป ผู้วิจัยจึงทำการคัดออกไป เนื่องจากต้องคัดเลือกนักเรียนที่ไม่มีการใช้สารเสพติดใดๆทั้งสิ้น หากพบว่านักเรียนมีการใช้สารเสพติดเพียง 1 ชนิด ต้องทำการตัดนักเรียนคนนี้ออก ไม่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี จากนั้นนำมาคัดเลือกแบบวัดที่มีคะแนนการตอบไม่ตรงกับความจริงเกิน 4 คะแนนออกจึงเหลือแบบวัดจำนวน 250 ฉบับ
- การวิเคราะห์ข้อมูล**

1. ใช้สถิติร้อยละ (%) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในการวิเคราะห์ข้อมูล จาก และแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
2. ในการศึกษาปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับการติดยาเสพติดของวัยรุ่น ในสถานบำบัด ผู้วิจัยใช้เทคนิคการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) โดยวิธีการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้สถิติวิลคิส แลมดา (Wilks's Lambda) เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปร ที่มีอยู่เข้ามาวิเคราะห์เป็นขั้นๆโดยการเพิ่มตัวแปรครั้งละ 1 ตัว ตามลำดับความสำคัญของตัวแปร ในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่ม และการเกาะกลุ่มกันภายในกลุ่ม หากค่า Wilks's Lambda ที่ได้มีค่าต่ำ คือ มีค่าใกล้ศูนย์ จะหมายความว่า ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์นั้นๆ มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มได้ดี

การนำเสนอข้อมูล

1. แสดงผลการวิเคราะห์ตัวแปร ที่มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่าง ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย โดยเสนอในรูปตาราง
2. แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ อัตราส่วนร้อยละ และระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชาย โดยเสนอในรูปตาราง